

By at blive en selvstændig Kreds, men Byen har hidtil ikke villet skilles fra Landet.

Formand siden 1894 er Lærerinde Kirsten Laur sen, der — foruden dette Hverv — bl. a. beklæder følgende:

1. Medlem af Menighedsraadet. 2. Medlem af Provstistyrelsen i den stedlige Pleje- og Børnehjemsforening. 3. Medlem af det kommunale Tilsyn med Plejebørn. 4. Medstifter af Sognets Sygeplejeforening. 5. I Bestyrelsen for Foredrags- og Ungdomsforening, o. s. v.

Under Frk. L.'s Forsæde afholdt Kredsen det berømmelige Fællesmøde i 1906 med Bjørnstjerne Bjørnson som Taler.

Odensekredsen blev stiftet 1890 efter et Foredrag af Fru Johanne Meyer. Dens første Formand var Fru Louise Bohr. Blandt Kredsen senere Formænd og trofaste Støtter gennem de mange Aar maa nævnes Frk. Frida Schmidt, Frk. Anna Lohse og Fru Kristine Nielsen.

Dansk Kvindesamfunds Aftenskole oprettedes 1891. Den har bestaaet siden da med Støtte fra Stat og Kommune og har ca. 100 Elever, der bl. a. undervises i Dansk og Regning. I de senere Aar har Kredsen ogsaa haft Husholdningskursus — i Aar med 65 Elever.

Odensekredsen arbejder ihærdigt paa at samle Kvinderne, dygtiggøre dem og bringe den kommunale og politiske Oplysning, som

er nødvendig for Kvindernes Deltagelse i det offentlige Liv. Allerede saa tidligt som i 1892 interpellerede Frk. Frida Schmidt Folketingskandidaterne paa Valgtribunen. Da var dette ikke velset. Nu — i Vinteren 1910 — har Folketings- og Landstingsmænd fra alle Partier vist Odensekredsen den Velvilje at holde Foredrag i Foreningen og har alle udtalt deres Tilslutning til Kvindernes kommunale og politiske Valgret. — Tiderne skifte!

Den nuværende Formand, Fru M. Riising Rasmussen, der tillige er Næstformand i Fællesstyrelsen er født 1872. Efter at have været Elev paa Askov Højskole 1889—90 blev hun 20 Aar gammel gift med nuværende Skoleinspektør W. D. Rasmussen i Odense. Hun er Moder til 3 Børn. Fru R. R. er kendt som en varmt interesseret Kvindesagsven og en dygtig Taler, der agiterer støt for Sagen. Hun er Formand for de fynske Kredses Sammenlutning.

Om Kvindesagen udtaler Fru R.-R. følgende:

»For mig staar Kvindesagen som den store Sag, der rækker Verden over og gælder en hel Menneskeheds Oprensning — baade politisk, socialt og økonomisk, og derfor er Kvindesagen ikke skrinlagt med Valgrettens Indførelse, men den vil bestaa i endnu en lang Række Aar og øve sin Indflydelse paa Kvinderne selv og paa deres Arbejde ude og hjemme.«

Vore Døtres Fremtid.

IV.

Spørgsmaalet var altsaa: hvorledes vil det gaa de Døtre, vi har opdraget til at blive gift, dersom de ikke havner i et Ægteskab? En Indsender, E. B. gav os i forrige Nr. nogle Eksempler derpaa, og vi kunde vist alle finde flere af den Slags blandt vore egne Bekendtskaber og Erfaringer. Som almindelig Regel kan man sikkert sige, at de kortsynede Forældre kun daarligt har jævnet Vejen for Døtrene.

I de fleste Tilfælde smaa og trange Kaar, — aandeligt og økonomisk —; og hvor ikke Kampen for den beskedne Tilværelse helt kommer til at opsluge deres Liv, er det oftest Tomheden og maaske Ensomheden, der er deres Lod.

Det er i det foregaaende antydnet, hvilke Muligheder ikke-faglærte unge Piger har i forskellige Stillinger, paa Kontorer som Privatlærerinder o. s. v., og hvis det